

The title is rendered in a bold, sans-serif font. The letters are filled with a blue color and overlaid with a pattern of yellow stars, reminiscent of the European Union flag. The text is arranged in four lines: 'EUROPEAN', 'REFORMS', 'BULLETIN', and '2021 No 3'.

**EUROPEAN
REFORMS
BULLETIN
2021 No 3**

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 3

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaeva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zaiets H. (PhD, Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 09 30.09.2021)

Table of contents

Bakhchevan E.F. Ontology of the Category "Means of Self-Defence" in the Environment of Comprehensive Law Enforcement Forces	2
Balaiaants B.A. System of Corruption Relations as a Component of the Infrastructure of Organized Crime	7
Belenok V.P. Promising ways of prevent threats or violence against law enforcement officers	11
Bondar V.V. Legislative News in the Protection of Human Rights by Law Enforcement Bodies of Ukraine	17
Dmytrenko N. Characteristics of Criminal Offenses Committed by Servicemen	21
Dumansky R.V. Current Problems During the Performance of Official Policies of Ukraine	24
Harat M. Guilt of Legal Entities in Administrative Law: Theoretical Problems of Conceptualization	28
Ivanova M.M. Legal Regulation of the Institution of Adoption in Ukraine	34
Izbash K.S. National Police of Ukraine as a Subject of Ensuring Public Security and Public Order	42
Krasilovska O.Yu. Current Issues Regarding the Recognition, Loss and Deprivation of Refugee Status or Person in Need of Additional Protection	47
Lysenko A., Lysenko I. Information Support of Operative-Search Activity on Struggle Against Criminal Offenses in the Field of Production and Sale of Alcoholic Beverages	50
Lysenko A., Vintsuk V., Tkachov M. Determinants of Criminal Offenses, Provided for by art. 213 of the Criminal Code of Ukraine	56
Merkulova V.O., Gritenko O.A. Life imprisonment: problems of criminal legislation of Ukraine	63
Nedilko Ya. Tactical Features of Conducting a Search in the Investigation of Cybercrimes	73
Novikov M.M. Theoretical, Applied and International Principles Regarding the Content of the Labor Agreement in the Mechanizm of the Legal Regulation of Labor Relations in Ukraine	78
Novikova M.N. Impact of Transhumanism on the Content of Personal Non-Property Rights	82
Savelieva I. Some Aspects of the Criminalization and Investigation of Rape	88
Sirko V.S. Administrative and Legal Status of a Volunteer Organization	94
Smirnova V. Certain Issues of Participation of a Witness in Criminal Proceedings	98
Tarasenko V.E., Kisenko V.P. Powers of the subjects of criminal proceedings in matters of preparation and conduct of investigative (search) actions	102
Vatashchuk Yu.V. Object of Criminal Offense Provided by art. 368-4 of the Criminal Code of Ukraine	106
Vdovichenko O.M. Protection of Public Order Local Government Bodies: on the Formation of Local Police	111
Veselova L.Yu., Zaporozhets A.M. Principles of Activity of Authorized Subdivisions (authorized persons) in the Field of Prevention of Corruption During Interaction with Whistleblowers	116
Zaiets O.M., Kononenko Yu. S. The use of video analytics systems by law enforcement agencies of Ukraine in ensuring public safety and order	120

CURRENT ISSUES REGARDING THE RECOGNITION, LOSS AND DEPRIVATION OF REFUGEE STATUS OR PERSON IN NEED OF ADDITIONAL PROTECTION

Krasilovska Olena Yuriyivna

Kherson Faculty of Odessa State University of Internal Affairs, Kherson, Ukraine

e-mail: elena.vojtyuk.1998@gmail.com

Abstract. The Constitution of Ukraine is a more important document in the development of the system of protection of refugees' rights in the state. According to Article 26 of the Constitution of Ukraine, "foreigners and stateless persons legally staying in Ukraine enjoy the same rights and freedoms, as well as bear the same obligations as citizens of Ukraine, except as provided by the Constitution and laws, or international treaties of Ukraine". Of particular importance in this context are the legislative acts of Ukraine and international acts guaranteeing to foreigners and stateless persons who are legally present in Ukraine, and therefore to refugees or persons in need of additional protection, equality of rights, freedoms and responsibilities with citizens of Ukraine, freedom of movement, free choice of residence, the right to leave the territory of Ukraine freely. The main form of providing protection to foreign citizens in Ukraine is recognition as a refugee or a person in need of additional protection. A refugee or a person in need of subsidiary protection may not be deported or forcibly returned to a country where his or her life or liberty is in danger on the grounds of race, religion, nationality, citizenship, nationality or political opinion, or other reasons recognized by international treaties or international organizations to which Ukraine is a party as those that cannot be returned to the countries of origin. authorities implementing state policy in the field of refugees and persons in need of additional or temporary protection, with an application for recognition as a refugee or a person in need of additional protection. Legislation of Ukraine in the field of recognition, loss and deprivation of refugee status or a person in need of additional protection needs to be improved.

Keywords. refugees, legislation of Ukraine, international law, additional protection, protection of refugees.

Постановка проблеми. Вирішення проблеми біженців, в першу чергу на законодавчому рівні, означає правове регулювання міграційних процесів та відновлення безпеки на всіх її рівнях, що у свою чергу відповідає життєво важливим інтересам окремої особи, а також глобалізованого і такого тісного світу.

Так, 08 липня 2011 року прийнято Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» (далі – Закон), який наблизив нашу державу до стандартів Європейського Союзу, значно розширив коло осіб, яким надається захист в Україні, забезпечивши законодавче врегулювання проблеми додаткового та тимчасового захисту осіб, які не підпадають під ознаки біженця, але також потребують захисту. Крім того, до переваг цього Закону можна віднести поліпшення захисту неповнолітніх дітей біженців, встановлення єдиної довідки про звернення за захистом в Україні та положення про видачу дозволу на проживання одночасно з визнанням статусу біженця [2].

Загалом, із прийняттям оновлених нормативних актів в даному напрямку, досягнуто відповідності норм українського законодавства міжнародно-правовим стандартам у сфері захисту прав біженців, передусім Конвенції про статус біженців 1951 р. та Протоколу щодо статусу біженців 1967 р. 10 січня 2002 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про приєднання України до Конвенції про статус біженців та Протоколу щодо статусу біженців». Відповідно до цього Закону, наша держава зобов'язалася виконувати вимоги зазначених міжнародно-правових актів [3,4,5].

Разом з тим, існують особливості визнання, втрати і позбавлення статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

Так, особливістю надання притулку є те, що відповідно до п.26 ч.2 ст.106 Конституції, віднесено до повноважень Президента України, а оформлюється воно відповідно ч.3 ст.106 Конституції виключно указом Президента України.

Разом з тим, викликають питання деякі прогалини в положеннях Закону, що стосуються процедури надання та позбавлення статусу біженця, додаткового або тимчасового захисту в Україні.

Одна з важливих проблем, що потребує вирішення є часова обмеженість або взагалі часова невизначеність для звернення осіб до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

За даними Державної міграційної служби України (далі – ДМС України) станом на 31 грудня 2019 року в Україні проживає 2096 визнаних біженців та осіб, які отримали додатковий захист – 1612 чоловіків та 484 жінок. Також на обліку перебуває 285799 іммігрантів, 133147 іноземців та осіб без громадянства

(тимчасові), 12864 виявлених «нелегальних» мігранти (9719 чоловіків та 3145 жінок). Окрім того, за даними УВКБ ООН в Україні приблизно 35 тисяч осіб без громадянства чи осіб під ризиком без громадянства, які перебувають на території України.

Так, відповідно до ст. 5 Закону особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту. Таким чином, встановлене часове обмеження, в певній мірі обмежує реалізацію прав осіб, які виявили бажання звернутись із такою заявою. Разом з тим особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України, повинна без зволікань звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Водночас постає питання як встановити такий «часовий термін» звернення, як: «без зволікань»? Законодавцем це не визначено. Більш того, відповідно до ст. 26 Конституції – іноземці та особи без громадянства користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, але при тій умові, що вони перебувають в Україні на законних підставах. Знов виникає питання, чи законно в даному випадку, звернення особи, яка незаконно перетнула кордон України, із заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту [1,2]?

На наш погляд, існують прогалини і в умовах надання особам тимчасового захисту. Так відповідно до ст.18 Закону, Кабінет Міністрів України, за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, приймає постанову про надання особам тимчасового захисту у разі якщо на територію України з країни, яка має спільний кордон з Україною, масово прибувають особи у зв'язку з подіями, зазначеними в цьому Законі. Виходячи із змісту цієї статті, не негативні події, які відбуваються в інших державах, а саме фактор масового прибуття відіграє вирішальну роль у підставах прийняття подібної постанови і не розповсюджуються на осіб, які можуть індивідуально звернутись з цього приводу до українських органів виконавчої влади.

Слід приділити увагу і такій процедурі, як позбавлення статусу біженця та додаткового захисту.

Так, відповідно до ч.7 ст.11 Закону, підставою для подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, про позбавлення статусу біженця або додаткового захисту може бути клопотання органу Служби безпеки України або іншого органу державної влади. Разом з тим, в ч.9 цієї ж статті зазначено, що обставини, які є підставою для позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, викладаються в поданні. Тобто, мова іде про різні види документів, що в свою чергу може створювати юридичний казус під час прийняття рішення, а також може створювати можливість для порушення закону з боку посадових осіб [2].

Висновки. На жаль, Законом не було вирішено всіх питань щодо визнання, втрати і позбавлення статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту. Тому українське законодавство потребує внесення відповідних змін, доповнень та уточнень, а правильна практика застосування правових норм посадовими та службовими особами в цієї галузі, повинна стати вирішальним джерелом у цьому напрямку, оскільки саме вони приймають рішення, які здатні суттєво вплинути на подальше положення особи, яка звернулася із заявою про надання їй статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту. Відмінність внутрішньо переміщених осіб від біженців та осіб, що отримують додатковий та тимчасовий захист, полягає в тому, що останні перебувають поза межами країни своєї громадянської належності чи попереднього постійного місця проживання. Натомість внутрішньо переміщені особи є громадянами України, іноземцями чи апатридами (особами без громадянства), попереднє постійне місце проживання яких було в Україні. При цьому відповідні зміни потрібно внести і до Конституції України, конкретизувавши повноваження Президента України щодо надання притулку. За Президентом України можна залишити право надання притулку в тих випадках, якщо цей притулок не надається біженцям, особам, що потребують тимчасового чи додаткового захисту та внутрішньо переміщеним особам.

References:

1. *Konstytutsiia Ukrainy vid 28.06.1996 roku №254k/96-VR* [The Constitution of Ukraine of June 28, 1996 №254k / 96-VR]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (In Ukrainian)
2. *Zakon Ukrainy «Pro bizhentsiv ta osib, yaki potrebuut dodatkovoho abo tymchasovoho zakhystu» vid 08.07.2011 roku № 3671-VI* [Law of Ukraine “On Refugees and Persons in Need of Additional or Temporary Protection” of July 8, 2011 № 3671-VI]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3671-17#Text> (In Ukrainian)

3. *Zakon Ukrainy «Pro pryiednannia Ukrainy do Konventsii pro status bizhentsiv ta Protokolu shchodo statusu bizhentsiv» vid 10.01.2002 roku № 2942-II* [Law of Ukraine “On Ukraine's Accession to the Convention Relating to the Status of Refugees and the Protocol Relating to the Status of Refugees” of January 10, 2002 № 2942-II]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2942-14#Text> (In Ukrainian)

4. *Konventsiiia pro status bizhentsiv vid 28.07.1951 roku* [Convention relating to the Status of Refugees of 28.07.1951]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_011#Text (In Ukrainian)

5. *Protokol shchodo statusu bizhentsiv vid 16.12.1966 roku* [Protocol on the status of refugees dated 16.12.1966]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_011#Text (In Ukrainian)

Актуальные проблемы по признанию, потере и лишению статуса беженца или лица, которое нуждается в дополнительной защите

Красиловская Елена Юрьевна, e-mail: elena.vojtyuk.1998@gmail.com

Херсонский факультет Одесского государственного университета внутренних дел, г. Херсон, Украина

Аннотация. Конституция Украины является более важным документом в развитии системы защиты прав беженцев в государстве. Согласно ст.26 Конституции Украины «иностранцы и лица без гражданства, находящиеся в Украине на законных основаниях, пользуются теми же правами и свободами, а также несут такие же обязанности, как и граждане Украины, - за исключением, установленным Конституцией, законами или международными договорами Украины». Особое значение в этом контексте имеют законодательные акты Украины и международные акты, гарантирующие иностранцам и лицам без гражданства, которые на законных основаниях находятся в Украине, а следовательно и беженцам или лицам, нуждающимся в дополнительной защите, равенстве прав, свобод и обязанностей гражданами Украины, свободу передвижения, свободный выбор места жительства, право свободно покидать территорию Украины. Основной формой предоставления защиты иностранным гражданам в Украине является признание беженцем или лицом, нуждающимся в дополнительной защите. Беженец или лицо, требующее дополнительной защиты, не может быть выслано или принудительно возвращено в страну, где их жизни или свободе угрожает опасность по признакам расы, вероисповедания, национальности, гражданства (подданства), принадлежности к определенной социальной группе или политическим убеждениям, а также других причин, которые признаются международными договорами или международными организациями, участниками которых является Украина, как невозвратимые в страны происхождения. власти, реализующей государственную политику в сфере беженцев и лиц, нуждающихся в дополнительной или временной защите, с заявлением о признании беженцем или лицом, нуждающимся в дополнительной защите. Законодательство Украины в сфере признания, потери и лишения статуса беженца или лица, нуждающегося в дополнительной защите, требует совершенствования.

Ключевые слова: беженцы, законодательство Украины, международное право, дополнительная защита, защита беженцев.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 3

Passed for printing 28.09.2021. Appearance 30.09.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>